

הדבר, מפואן למדנו שצפונ
מתעורר פמיד לנוקבה ובקשר
עפה, ולכן נקראת אשה.

ובא וראה, יציר טוב ויציר הרע,
משום שהנוקבה נתנה בינויהם [נ"א]
שנקה גבלה [בקב] והתקשרה עטם,
ולא מהתקשרה עד שייציר הרע
מתעורר אליה ומתקשרים זה
בזה. וכיוון שמתתקשרים זה בהזיה,
או מתעורר יציר הטוב שהוא
חדוה ומביא אותה אליו, וזו נתנה
בינם לתוכה, ועל זה ויציר ה' אלהים שם מלא אליו
נאר טוב [ויציר רע] (ד"א) ולבעה צד הצפונ מפש
שהיא חרוה ביל' והמה, שייציר הרע אותו בה
בתחולת, שבתו (שיר ב) שמאלתו תהה לראשי.
אמר קד' ויטנו תחבקנו, נתנה בין ימין ושמאל
להונן. ועל זה ויציר ה' אלהים, שם מלא לבני שני
הצדדים הללו.

את האדם, הרי באננו, אבל זכר
ונוקבה פאחד, [לא יין] נפרדים
להיות פנים בפנים. מה פתוב?
עפר מן האדמה. עכשו עומר
להתקין. בא תראה, כשהשאה
מתחרבת בבעלה, היא נקראת
על שם בעלה. איש אשה. צדי"ק
צד"ק. הוא עפר והוא עפר. [אנו]
הוא צבי והיא צביה, כמו
שניאמר (חזקאל ט) צבי היא לכל
הארצות.

ברוח (דברים ט) לא תטע לך
אשרה כל עז אצל מזבח ה'
אללהיך אשר פעשה לך. אצל
מזבח - וכי למעלה מפנו או
במקום אחר מי המתר? אלא הרי
באננו, אשר זה בעלה, שהשאה
היא נקראת על שם בעלה אשרה
[נ"א חר ה'ם אשר ה"א], ועל זה כתוב
(מלכים-בבכו) לבעל ולאשרה. משום
כך כתוב לא תטע לך אשורה כל
ען אצל מזבח ה' אללהיך, פגדר
המקומ של אותו מזבח ה',
שהרי מזבח ה' הוא עומר על
זה, ועל זה בוגדה לא תטע לך
אשרה אחרת.

**צפונ אתער פדר לגבי נוקבא וatkashar
ביהה ובגין כה אתקריאת אשה.**

**זהא חזי, יציר טוב ויציר הרע בגין
דאתייהבת נוקבא ביןיהו (נ"א נוקבא
אתבלילת בה) וatkashar בהדריהו, ולא מתקשר
עד הייציר הרע אתער לגבה ומתקשרן דא
בדא. וכיוון דמתקשרן דא בדא, בגין אתער
יציר טוב דאייהו חדוה ואיתמי לה לגבייה (ובדין
אתיחבת ביןיהו לאתקנא, ועל דא וויציר ה' אלהים שם מלא לבני רוח
ויציר רע) (ד"א ולעילא סטרא צפונ מפש דאייה חרוה בלא ותמא דיציר
הרע אחריה בה בCKERמיה, דכתוב, (שיר השירים ב) שמאלתו תהה לראש
ולבתר ימינו תחבקנו, ואתייחבת בז' ימינו ושמאלוא לאתננא, ועל דא
וויציר ה' אלהים שם מלא לבני רוח סטרא אלו).**

**את האדם קא אוקימנא. אבל דבר ונוקבא
כחדא (ד"א ולא הו) מטאפרשן למתיוי אfin
באfin. מה כתיב עפר מן האדמה השטה
קיימא לאתקנא. פא חזי אתטה כד אתחברת
בעלה, אתקריאת על שם בעלה, איש אשה,
צד"ק צד"ק, אייה עופר ואיה עפר. (ד"א ל"ג)
(ובדין) אייה צבי ואיה צביה (ד"א בטה דעת אמר)
(חזקאל כ) צבי היא לכל הארץות.**

**בתיב, (דברים ט) לא תטע לך אשורה כל עז
אצל מזבח יי אללהיך אשך מעשה
לך. אצל מזבח, וכי לעילא מגניה או באתר
אחריא מאן שרים. אלא קא אוקימנא אשך
דא בעלה דאתטה (ד"א ה"א) אתקריאת על שום
בעלה אשורה. (ג"א חר ה'ם אשר ה"א) ועל דא כתיב
(מלכים ב כט) לבעל ולאשרה. בגין כה כתיב לא
תטע לך אשורה כל עז אצל מזבח יי אללהיך.
לקבל (נ"א אשורה) באתר דההוא מזבח יי, דהא
מזבח יי אייה קיימא על דא, ועל דא לקבלה
לא תטע לך אשורה אחרת.**